

Publicerad 2022-03-30 21:17 av agh.nilsson

masken spricker

jag klarade inte
av att älska
svavel
kolet
och saltpetern

jag klarade mest att
rygga i rädsla
ducka
sten
belamra bröstet

rädd att köttet
ej dög för dig
masken
kröp
ej ner i jorden

masken stanna
kvar på ytan
sträckte
ut sig
över ansikten

stelnade i saknad
av livets fukt
dess hinna
ljuger
om balans

nu när löven
faller försent
blytungt
syrans
kompostering

ser jag tydligt
hjärtats skuld
samlats

högar

utav sura löv

betalas ensam —

kött är jord

betalas ensam —

en mask i taget

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren agh.nilsson med Poeter.se id #220605 innehar upphovsrätten